

عنوان مقاله:

بهینه سازی خیابان رویکردی در راستای ارتقا حس مکان و امنیت عابران

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و چهارمین همایش ملی عمران شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

بختیار بهرامی
مهری قادرمرزی
شاهده بنفشی
سمیرا اصلانی

خلاصه مقاله:

ایده بهینه سازی خیابان ها ، جانمایی دوباره ی خیابان ها برای سرویس دادن بهتر ، راحت تر و امن تر به طیف وسیعی از کاربران سواره ، پیاده و دوچرخه سوار می باشد . در این مقاله ، بهینه سازی خیابان ها با تمرکز بر تئوری رژیم جاده ای مورد بررسی قرار می گیرد . رژیم جاده ای ، تکنیکی دربرنامه ریزی حمل و نقل است ، که به موجب آن تعداد لاین های سفر یا عرض موثر آن ها به منظور بهبود مسیر های پیاده و یا سایر تاسیسات زیر بنایی در اطراف جاده ها کاهش می یابد . بررسی نمونه های موردی نشان می دهند عمده ترین نوع رژیم جاده ای تبدیل یک خیابان های دو طرفه ی 1 بانده به یک خیابان 1 بانده است . نتایج بدست آمده از بررسی نمونه های رژیم یافته در نقاط مختلف جهان ، اثرات مثبت و مشترکی چون کاهش سرعت اتومبیل ها ، ارتقای دسترسی های پیاده و در نتیجه ، کاهش تصادفات را نشان می دهند . این اثرات در نهایت به اجتماع پذیری خیابان ها و تقویت حس مکان در آن ها کمک می کنند . در این مقاله تئوری های سرزنگی و اجتماع پذیری مکان و تئوری های رژیم جاده ای در تعامل با هم برای رسیدن به یک چارچوب نظری مورد بررسی قرار گرفته اند . پس از بررسی نمونه هایی موفق و اجرا شده در این چارچوب ، معیار های انتخاب خیابان های دارای پتانسیل رژیم و مواردی که در فرآیند برنامه ریزی ، آنالیز ، طراحی و اجرا می توانند کمک کننده باشند به عنوان نتایج حاصل از این مطالعه راهنمای طراحی تدوین شده اند .

کلمات کلیدی:

رژیم جاده ای ، بهینه سازی خیابان ، پیاده روی ، امنیت عابران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/300487>

